

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Handelingen 6, 7
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 33 : 1 en 2 (over het Woord van de Here dat waarachtig is)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 25 : 3 en 5 (bede om niet aan mijn zonden te denken)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: Handelingen 2 : 14 – 21 & 6 : 1 – 7**
8. **Zingen: Psalm 138 : 1 en 2**
9. **Tekst: Handelingen 6, 7**
10. **Woordbediening**
11. **Zingen: Gezang 83 : 1 en 2 (90Gz)**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Collecte**
14. **Zingen: Psalm 67 : 1 en 2**
15. **Klaarmaken tafel: Gezang 4**
16. **Tijdens viering Lied 360, Gezang 36**
17. **Slotzang: Psalm 16 : 3 en 5**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wat is nu kenmerkend voor Pinksteren en de tijd daarna? Petrus heeft op de Pinksterdag uitgelegd wat er op die dag gebeurde. Er waren mensen die meenden dat sommigen dronken waren. Maar Petrus zegt: wat hier nu gebeurt, is aangekondigd door de profeet Joël: Aan het einde der tijden, zegt God, zal ik over alle mensen mijn geest uitgieten. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen droomgezichten. Ja, over al mijn dienaren en dienaressen zal ik in die tijd mijn geest uitgieten, zodat ze zullen profeteren.

Nu hebben de meesten van ons waarschijnlijk het idee dat profeten altijd de toekomst voorspellen. Toch is dat lang niet altijd het geval. Zo wordt Mozes in de Bijbel een profeet genoemd, terwijl hij geen voorspellende woorden heeft gesproken. Op het congres dat ik vorige week samen met mijn collega's heb mogen bezoeken is er een studie gehouden over de profetie. Ik kan die hele studie niet in het bestek van deze preek met u nalopen, maar uit die studie werd in ieder geval wel duidelijk dat profetie lang niet altijd voorspellend hoeft te zijn. Een heel sterke tekst in dit verband in Openbaring 19, 10. Daar staat: getuigen van Jezus is profeteren. Profeteren hoeft ook niet altijd te betekenen dat je een directe openbaring van God krijgt. Lang niet elke profetie heeft het karakter van: zo zegt de Here. Profetie kan ook vertolking van Gods Woord zijn. Dat hoeft dus geen direct ingegeven Woord van de Here te zijn, maar dat kan net zo goed een Bijbeltekst. De juiste Bijbeltekst op het juiste moment. Ook dit is profetie. En de uitstorting van de Heilige Geest betekent dat vele in deze wereld het Woord van de Here bekend maken. In het Oude Testament was het Woord van de Here voor zijn volk Israël alleen. De volkeren rondom Israël mochten op zijn best hopen te kunnen eten van de kruimels van de tafel van Gods volk. Maar nu is er een nieuw tijdperk aangebroken. Nu moet dat Woord van de Here de wereld in. Het Koninkrijk van Jezus Christus moet de wereld veroveren.

En daarover gaat het boek van de Handelingen van de Apostelen. Het beschrijft hoe de blijde boodschap van de gekruisigde Zoon van God de wereld verovert. Maar het beschrijft ook hoe deze blijde boodschap op grote weerstanden stuit. De weerstand van de Joodse leiders binnen en buiten Israël. De weerstand van de heidense wereld (denken we bijvoorbeeld maar aan Demetrius en de andere zilvermeden van Efeze die Paulus

zagen als een bedreiging voor hun bron van inkomsten). Het verklaart ook waarom Lucas zoveel aandacht besteedt aan de bekering van heidenen en aan het werk van Paulus, de apostel van de heidenen. Het verklaart ook waarom Lucas tijdens zijn vertelling geregeld een pas maakt op de plaats om te met blijdschap te constateren dat de verkondiging van het Woord van God niet zonder vrucht bleef, en dat het aantal mensen dat in Jezus Christus geloofde toenam en toenam. We kennen de opsommingen uit het begin. “Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal van de leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend.” (Hand2,41) In onze tekst schrijft hij ook over de toename van het geloof. In hfdst. 12, 24 en 19, 20 doet hij dat met bijna dezelfde woorden. In de nieuwe vertaling is helaas de karakteristieke uitdrukking die Lucas gebruikt een beetje verdwenen. In de grondtekst staat : het Woord van God werd groter. In de vertaling van 1951 staat: het Woord Gods groeide. Nu is dat een beetje een vreemde uitdrukking. Daarom is het ook wel te begrijpen dat in de NBV staat dat het Woord van God steeds meer gehoor vond. Inhoudelijk is het in grote lijnen wel hetzelfde, maar het haalt wel een beetje de dynamiek uit de woorden van Lucas. Bij Lucas ligt het accent op de uitbreiding van het Woord van God. Het Woord van God gaat uit steeds meer monden klinken. Het geluid van dit Woord zwelt aan. In de NBV-vertaling komt het accent gelijk op het horen naar het Woord te liggen. Het feit dat steeds meer mensen in Jeruzalem tot geloof kwamen en leerlingen werden. Terwijl dat door Lucas pas in de tweede plaats vermeld wordt. Eerst meldt Lucas dat het Woord van de Here groeit. Dan hoe het groeit. Het groeit doordat mensen tot geloof komen en die mensen gaan op hun beurt weer de Here verkondigen. Zo groeit het Woord van de Here in de wereld. Zo wordt Gods naam in de wereld genoemd. Zo wordt de blijde boodschap van het verzoenend lijden van Jezus Christus verteld en redt het het leven van zondaars over de hele wereld. In de eerste tijd na Pinksteren klonk dit Woord alleen in Jeruzalem en daar werkte het met grote kracht. Zelfs uit de kring van de priesters kwam er een grote groep tot geloof. Ongelofelijk is dat. Deze mannen werden toch geacht de Joodse leiders te steunen. Maar een grote groep priesters komt tot geloof. Ondanks het grote risico dat ze daardoor waarschijnlijk hun positie als priester zullen kwijt raken. Een positie die al eeuwen van vader op zoon is overgegaan. Maar de vrucht van het offer van Jezus Christus brengt zoveel meer op

dan het deel dat ze als priesters van de offers ontvangen. Dat deel kon slechts de maag vullen en wat nieuwe krachten geven aan het lichaam.

Maar het offer van de Here Jezus waarvan ze nu een deel ontvangen vervult het hart. Dat geeft nieuw en eeuwig leven. En wij broeders en zusters, wij mogen vandaag ook genieten van de vruchten van het offer van onze Here Jezus Christus. Voedsel voor het eeuwige leven. Zo is het Woord van de Here gegroeid. Ook hier in de Delta van de Rijn, Maas, Schelde en IJssel, is het Woord van God gekomen. En het Woord heeft ook hier harten veroverd. En het Woord is hier doorgedaan. Van geslacht op geslacht. Door de werking van dezelfde Heilige Geest die op de Pinkstermorgen in Jeruzalem eenvoudige mensen de grote daden van God liet verkondigen. En wij mogen door de genade van de Here vandaag samen in die rijke traditie verder gaan. Want wie het Heilig Avondmaal van de Here viert, verkondigt de dood van zijn Here totdat Hij komt (1 Kor. 11, 26). Ja, het Heilig Avondmaal vieren is een vorm van verkondiging. Want wie vandaag Avondmaal viert, verkondigt en belijdt daarmee dat hij in zichzelf verloren is en dat hij zijn redding zoekt in Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God.

We leven van het Woord van God dat groeit en in onze harten. We leven van het Woord waaraan wij door de Heilige Geest gehoor hebben gegeven. We leven van het Woord van God dat wij verkondigen in het Heilig Avondmaal. Maar laten wij de verkondiging van het Woord niet opsluiten in de kerk, maar laten we daar waar we kunnen ook de Here Jezus in woord en daad verkondigen in deze wereld. Opdat het Woord van God verder groeit in deze wereld. Tot eer van God en tot redding van onze naasten.

Amen